

РЕШЕНИЕ

№ 3011

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10552** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител. С подадена от адвокат А. Ч., като пълномощник на Н. И. Ж. жалба се оспорва ЗАПОВЕД № РД-11-00-2981/13.10.2023 г., издадена от изпълнителния директор на Агенция по заетостта, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по – долен ранг за срок от една година“.

В съдебното производство жалбоподателят е представяван от адвоката, който: поддържа жалбата и ангажира писмените доказателства, съставляващи административната преписка; претендира възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно списък. Заявено е оспорване на основанията, по смисъла на чл. 146, т.т. 2, 3, 4 АПК, като конкретно се твърди, че: не е извършено дисциплинарно нарушение; заповедта е „неясна и непълна“, понеже не съдържа реквизитите по чл. 97, ал. 1, т. 3, т. 4 ЗДсл. и чл. 59, ал. 2, т. 4, т. 5 АПК; държавният служител не е изслушан от дисциплинарнонаказващия орган; определеното наказание е „твърде тежко“.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на заповедта. Желает юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Подателят на жалбата Н. И. Ж., през периода от 03.01.2023 г., до 01.08.2023 г. е изпълнява по служебно правоотношение в Агенцията по заетостта задълженията на главен секретар (чл. 8, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенцията по заетостта). С процесната Заповед № РД-11-00-2981/13.10.2023 г., издадена от изпълнителния

директор на Агенция органът по назначаване е наложил на държавния служител дисциплинарно наказание „понижение в по – долен ранг, за срок от една година“, поради дисциплинарно обвинение, по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. - „неизпълнение на служебните задължения“.

Съдържанието на обжалваната заповед, както и приобщените по делото, без оспорване от страните писмени доказателства дават основание на Съда да приеме следната фактическа обстановка.

С Договор № ДОГ-1033/01.06.2023 г. е възложено изпълнение на обществена поръчка с предмет „Доставка, монтаж и поддръжка на 78 броя климатици за нуждите на Агенция по заетостта и териториалните ѝ поделения“, с приложена към същия техническа спецификация. Със Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г. изпълнителният директор: разпоредил да бъде предоставен на „отговорните лица“ договорът“; определил поименно отговорните лица; упълномощил ги да извършват определени действия, във връзка с изпълнението на договора; регламентирал задълженията им; възложил контрола върху изпълнението на заповедта, на главния секретар, на директора на финансовата дирекция, на директорите на регионалните дирекции Варна, Бургас, Пловдив, Ловеч, Хасково, Русе и Монтана. От несистематизирания текст на оспорената Заповед № РД-11-00-2981/13.10.2023 г. става ясно още, че договорът за 78 броя климатици е изпълнен „неточно“, понеже с договора е предвидено да бъдат доставени и монтирани в Кубрат, Омуртаг и Търговище, но реално били доставени и монтирани в Дулово, Попово, Омуртаг, Силистра и Тутракан. Основавайки се на това ответникът е мотивирал тезата си за неточно изпълнение на договора с твърдения за „неупражнен контрол от страна на служителката“, която, „чрез поредица от действия е нарушила служебните си задължения, в качеството на главен секретар, като: на 09.06.2023 г. съгласувала проект на вече споменатата Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г., към която бил приложен и списък (неправилния) на обектите за доставка и монтаж на климатиците, който списък е различен от приложения към договора за обществената поръчка, като съгласувайки проекта допуснала да бъде издадена заповедта от изпълнителния директор. При това „подходила непрофесионално и проформа съгласувала заповедта и списъка с обекти към нея, който абсолютно противоречат на обявената обществена поръчка и сключения договор, и допуснала да бъде издадена заповедта, действието на която довело до неточно изпълнение на договора, в нарушение на ЗОП, в частта забрана за изменение на същия...“. Горното по същество представлява дисциплинарното обвинение за неизпълнение на служебните задължения. Диспозитивът на обвинението е формулиран на стр. 4 от заповедта (л. 20 от делото), след текста: „Налагам дисциплинарно наказание“, като дисциплинарното нарушение е квалифицирано по следния начин (цитат): „чл. 89, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗДСл., чл. 2, т. 3 и т. 6 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и неизпълнение на служебните задължения, които произтичат пряко от т. 4.1, 5.3 и 5.33 от длъжностната характеристика за длъжност „главен секретар“.

Със заповед от 01.09.2023 г. изпълнителният директор е образувал дисциплинарно производство срещу Н. Ж., като определил и състав на дисциплинарния съвет. С решение от 13.10.2023 г. Съветът е предложил на дисциплинарнонаказващия орган да наложи процесното наказание, като решението е подписано от един от членовете (Я. К. – старши – юриконсулт) с особено мнение – л. 24 от делото. Видно е от протокола на л. 25, че на 26.09.2023 г. Ж. е изслушана от изпълнителния директор (противно на

твърдението от жалбата), като заявила, че поддържа представените преди това писмени обяснения.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД преценява жалбата като основателна. Деянията, които осъществяват от обективна и от субективна страна състави на дисциплинарни нарушения са регламентирани в чл. 89, ал. 2 и ал. 3 ЗДСл., като част от Глава пета, Раздел II. Ангажирайки отговорност за държавния служител, дисциплинарнонаказващият орган дължи да обоснове с доказателствата, на които се позовава: какво конкретно нарушение е извършил служителят, като цитира законовия текст, в съответствие с деянието; с какво поведението на служителя не съответства на дължимото; кое точно е дължимото поведение. Същите реквизити са изискуеми и относно формата, на която следва да съответства актът за налагане на дисциплинарно наказание – чл. 97, ал. 1 ЗДСл. В процесния случай, предвид изложеното по - горе Заповед № РД-11-00-2981/13.10.2023 г. по принцип съответства на тези изисквания. Издадена е от материално компетентен административен орган, който е орган по назначаване на служителя.

Макар с оспорваната заповед ответникът да е вменил на Н. Ж. „поредица от действия“, с които е нарушила служебните си задължения, в качеството на главен секретар Съдът приема, че конкретното, ясно дефинирано действие е това на съгласуване, на 09.06.2023 г. проект на Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г., към която бил приложен списък (неправилния) на обектите за доставка и монтаж на климатиците, който списък се различавал от приложения към договора за обществената поръчка. Останалите обвинения за „неточно изпълнение“ на договора за обществената поръчка са абстрактни, неконкретизирани. Обвързването на „поредицата от действия“ с цитати от длъжностната характеристика и с разсъждения върху характера на служебните задължения не обосновават конкретни действия, различни от съгласуването на Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г.

Дисциплинарното обвинение за извършено нарушаване на служебната дисциплина е квалифицирано по чл. 89, ал. 1, т. 1 ЗДСл. – „неизпълнение на служебните задължения“, но не и по т. 5 – „неспазване правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“. В тази връзка не са относими за случая цитираните в диспозитива на обвинението норми на чл. 2, т. 3 и т. 6 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

Каза се, че дисциплинарното обвинение за съгласуването на проекта, на Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г. е пряко свързано с приложен към проекта списък на обектите, който е различен от включения в спецификацията по договора за обществен поръчка. Видно е обаче от самата заповед (л. 38), че в нея не се споменава и/или цитира конкретен списък на обектите. С други думи не се установява самата Н. Ж., като главен секретар да е съгласувала изрично (нарочно) списък, който се различава от приложения към договора за обществена поръчка. Такова съгласуване не се установява и от допълнително представените от ответника извадки от деловодна система „Архимед“ (л.л. 86-90). От това следва, че ответникът не доказва обвинителната си теза Н. И. Ж., в качеството си на главен секретар да е извършила дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 ЗДСл. Представените писмени доказателства установяват и доказват само, че Ж. е съгласувала проекта на Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г., за която се каза, че разпорежда да бъде предоставен на „отговорните лица“ договорът за обществена поръчка“, а те да извършват определени действия, във връзка с изпълнението на договора.

Следователно възложеният на главния секретар общ контрол върху изпълнението на заповедта не включва и контрол върху това, в кои териториални поделения на Агенцията по заетостта ще бъдат доставени/монтирани климатици. Обстоятелството, че климатиците са били доставени на други обекти, не може да бъде вменено като отговорност на главния секретар, която отговорност да е свързана пряко и непосредствено с факта, че Ж. е съгласувала заповедта. Непосредствената отговорност за „изпълнение на дейностите по договора“ е на упоменатите в Заповед № РД-11-00-2068/09.06.2023 г. поименно 32 длъжностни лица.

В заключение - Заповед № РД-11-00-2981/13.10.2022 г. е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно относимите материални разпоредби на ЗДСл.

Отмяната на заповедта определя като основателна претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските му за адвокатско възнаграждение, в размер на 1 000 лева, което, с оглед чл. 8, ал. 3, вр. ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет не се явява прекомерно.

Предвид изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от Н. И. Ж. издадената от изпълнителния директор на Агенция по заетостта ЗАПОВЕД № РД-11-00-2981/13.10.2023 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по – долен ранг за срок от една година“.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ЗАЕТОСТТА да възстанови на Н. И. Ж. – ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение на адвокат, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: